



Жабчо и рибка.

Разхождалъ се край морето
Жабчо, младъ войвода;
Обикалялъ своето царство —
Жабешка порода...

Ей насрѣща една рибка,
Познайница стара,
Почна да му хоротува,
Сѣкашъ му се кара:

— Добро утро, побратиме,
Кждѣ се разхождашъ,
Сърдитъ ли си, защо вече
Дома не дохождашъ?

Помнишъ лани, тамъ в'блатото,
Какъ братски живѣхме,
Какви вѣрни приятели
Тогазъ ние бѣхме!...

Прѣселихъ се азъ в'морето,
Но васъ не забравямъ,
Старитѣ си приятели
С' радостъ поздравлявамъ...

— Далъ Богъ добро, рибке мила,
Въвъ тия прѣмѣни
Що за чудо си станала
С' перки позлатѣни?!...